Viitorul raționalității din avanposturile științei

On Ianuarie 03, 2015

Fii dinamic în a veni cu propria experiență și propriile puncte de vedere la dezvoltarea științei, șlefuind formele de energie utilizate în scopul producerii de noi adevăruri.

Preocupările mele treceau mult dincolo de marginile științei căreia mă dedicasem cu acea pricepere a chimistului care analizează întregul înainte de a-l descompune în mici fragmente. Mici verigi din universul imaginației incandescente se concretizau prin reacțiile ce decurgeau dintr-o succesiune de etape de dematerializare a fluxurilor de informații. Era un fel de extindere a teritoriului fantasmatic-mental, dependent de anumite echivalențe reciproce dintre energie și informație, obținut prin interconectarea unei multitudini de puncte de vedere după o anumită structură.

Eram adeptul unei filosofii care, dincolo de speculația rațională pe care o făceam indirect, cum că numai identificând numărul Pi dintr-un puzzle complicat puteam oferi înțelesul propriu sistemului de coordonate analizat, reflecta de asemenea complexitatea existenței unei alte lumi. După cum Columb a căutat Paradisul și a descoperit Lumea Nouă, tot astfel și eu, căutând secretul transformărilor constante de materie, păream să fi descoperit ceva mult mai important: capacitatea de a adapta energia de producere a cunoașterii științifice la o supremă conștiință.

Gândul acesta de a converti materia într-un univers croit după mintea unui explorator cibernetic, în care centrii lanțului de constituenți sunt consumați și regenerați continuu, mă fascina într-un anumit fel. Îmi amintea de experiențele făcute în 1889 de fizicienii germani J. Elster și Hâns Friedrich Geitel care au probat existența în atmosferă a unui agent de ionizare necunoscut. Ulterior s-a dovedit că agentul ionizat era o radiație extraterestră capabilă să traverseze atmosfera.

Idealist, eram stăpânit de convingerea vie că rezultatul muncii mele era și el o formă de energie care nu se putea produce decât dacă toate condițiile de abordare a imaginarului erau îndeplinite. Era o constatare de bun simț sau o propunere de experiment menit să-mi testeze capacitatea de creație? Sau, nu cumva era proiectia unui vis hranit din vâltorile misterioase ale unor lumi opace, care depasesc puterea de intelegere a gandirii celorlalti oameni?

Leadership: Poți să-ți dezvolți capacitatea de a adapta energia de producere a cunoașterii științifice la o supremă conștiință, folosind funcția „Zoom” a gândirii?

Funcția „Zoom” a gândirii, suplimentând resursele de imaginație care lărgesc cu adevărat orizontul și viziunea asupra lumii, poate fi redirecționată către un scop de evoluție care îți permite să accesezi o nouă conștiință. Această conștiință, prin intermediul formării complexe a unor noi valențe de înțelegere, îți asigură apropierea de o identitate care refuză concretul ideilor și acceptă abstractul lor prin relevarea unor noi adevăruri din ansamblul unei realități aparte.

În cazul meu, funcția "Zoom" a gândirii stabilea o legătură între profunzimea ideilor și trăirilor caracteristice filmelor regizate de Quentin Tarantino și experiențele de tip vizionar stabilite într-un context de transformare a informațiilor pe care se baza atenția mea. Pentru revelarea adevaruruilor ascunse în spatele aparențelor, pe care voiam să le scot la lumină trăindu-le cu intensitate, trebuia mai întâi să trasez un hotar între proiecția unei poetici a imaginii pe care o fixam de la distanța unei alte lumi și proiecția unui vis împlinit.

Supervizarea dinamicii în construirea noilor puncte de vedere, felul în care îți imaginezi realitatea, felul în care îți promovezi ideile, depinde în mare măsură de energia gândurilor pe care o acumulezi prin coeziunea înțelesurilor atribuite noțiunilor examinate și a sferei lor de formare. Înțelesuri care, la rândul lor, prin gradul de noutate și complexitate, pot fi atinse prin extinderea teritoriului fantasmatic-mental, dependent de anumite echivalențe reciproce dintre energie și informație.

Cunoașterea științifică se poate produce din concluziile pe care le trage o existență aflată în confruntare cu rezultatele evoluției umanității în general sau din "saltul la concluzii" pe care îl stârnește viziunea față de un alt model de realitate. Mai ales, ea se poate produce din interpretarea concluziilor formulate în baza anticipării unor fenomene sau pentru înțelegerea derulării lor.

Leadership: Poți demonstra o deosebire esențială a imaginii pe care o creează sufletul de imaginea pe care și-o imaginează rațiunea, ținând cont de relația stabilită între simbolic, real și material?

Leadershipul nu se reduce la a „marca goluri" într-un domeniu în care miza este lucrul eficient cu oamenii, fixând nivelurile de rezultate și performanțe așteptate de la fiecare. Liderul viitorului trebuie să fie musai un cultivator de adevăruri și perspective științifice, capabil să-și reevalueze experimentele și îndoielile, nu numai certitudinile, asta pentru a da dovadă de complexitate cognitivă. Numai cine își va răsturna certitudinile conformiste va ieși din dulcele somn al mediocrității.

Filosoful român, C. Rădulescu Motru scria: „ *Adevărul științific trebuie considerat ca o formă de energie pe care sufletul omenesc, în tendința sa de a se adapta mediului extern, o desfășoară alături de multe alte forme ale energiei sale.* "

Așadar, căutând secretul transformărilor constante de „materie", poți descoperi ceva mult mai important: capacitatea de a adapta energia de producere a cunoașterii științifice la o supremă conștiință. Ce este această energie, altceva decât o formă de manifestare a materiei în mișcare, cum bine preciza cineva. Ceea ce asimilezi prin intermediul cunoașterii se transformă într-un limbaj universal care știe să exprime în mod fidel esența naturii?

Forma de energie pe care o utilizezi în scopul producerii de noi adevăruri, care te va plasa deasupra tuturor celor care nu cunosc semnificația și puterea științei, oferind avantajul de a putea fi ușor transformată, are efect asupra experienței de a-ți asuma conștiința înfăptuirii durabilității unei viziuni progresiste.

Deosebirea esențială a imaginii pe care o creează sufletul de imaginea pe care și-o imaginează rațiunea, ținând cont de relația stabilită între simbolic, real și material, constă în durata, calitatea, varietatea și cantitatea informațiilor obținute prin interconectarea unor multitudini de puncte de vedere care nu reprezintă opinia majoritară dintr-o societate, ci doar perspectiva particulară a unei lumi care se îngemănează într-un spațiu foarte aproape de vis.

Existența unei raționalități care transcende planul material se leagă de știința pe care ți-o însușești din creația unei realități foarte apropiată de vis, pe care puțini și-o pot imagina, mult mai puțini o pot înțelege, iar cei mai mulți nu o vor recunoaște ca fiind valabilă.

Viitorul raționalității din avanposturile științei relevă continuitatea acelei realități care permite ideea de progres. Un lider creator își întemeiază superioritatea pe acea conștiință a diferențelor, adică pe un model de gândire care ține de realitatea integrării unor forme alternative de energie.

Source: https://neculaifantanaru.com/viitorul-rationalitatii-din-avanposturile-stiintei.html